

Yüzlerini güneşe döndüren ayçiçekleri, tarlalarda çalışan ırgatlar...

Ay Bafa Gölü'nün üzerinde düştüğü saatlerde, yıldızların gökyüzünde kayışları.

Beşparmak Dağları, lacivert bir atlasa sarılmış, sabahın turuncu, mor karışımı rengini kuşanmak için sabırsızlanıyor.

Milet ve Miletos zeytin ağaçlarıyla örülmüş gün doğumunun sancısını çekmeye başlayacak birkaç saat sonra.

Bu saatlerde Behramkale'den (Assos) Midilli'yi seyretmek de var...

Küçükkuyu'nun yamaçlarında oturmak, Kaz Dağları'nın (İda) türküsünü söylemek, Sarıkız'ın öyküsünü dinlemek.

İçten bir sesle ırkilmek, yiten bir güzelliği türkülemek...

Acıları katık ettiğimiz yaşamdam, sevinç ve huzur ortamı yaratmak.

Barışı, kardeşliği, dostluğu, mutluluğu bir arada yaşabilmek.

Gerçekten zor mu bunlar?

Geçen hafta, gezimi yarıda kesip Balıkesir üzerinden İstanbul'a dönerken düşündüm bunları.

Çanakkale'den Antalya'ya dek kıyılarımız nasıl da yok edilmiş, bir beton yığınınna dönüşmüştü.

Önce Kuşadası teslim alınmıştı yıllar önce. Çok katlı yapılar, o güzelim Kuşadası'nı yok etmişti.

Ardından Bodrum ve Marmaris...

80'li yılların başlarında Türkbükü ve Gölköy kendi içinde ne denli sevecendi...

Koylar ve bükler...

O güzelim portakal, limon, satsuma, turunc bahçeleri.

Sadece Köyceğiz çevresinde kaldı.

Göcek ve Fethiye.

Kalkan ve Kaş çarpık yapılaşmaya teslim olmuştu. İngilizler almıştı neredeyse tüm eski evleri Kalkan'da.

Ya 70'li yılların sessiz kanıtı halindeki Akyaka köyü...

Gökova Körfezi'nin o doyumsuz mavisi, Datça Yarımadası.

Çeşme'den ve Alaçatı'dan hiç söz etmiyorum.

Oralar da yağmalana yağmalana bitmedi.

Bir süre önce Bodrum Kisebük'teki Azeri BBK şirketinin yapmak isteği tesisle ilgili bir yazı yazmıştım.

Öğrendim ki, Kültür ve Turizm Bakanı Ertuğrul Günay olaya el koymuş.

Muğla Kùltür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu’nun “turizm tesisi yapılabilir” kararına karşın Bakan Günay, “Kisebük’le ilgili tüm çalışmaları durdurun” buyruğu vermiş.

Kisebükü Koyu “mavi yolculuğun” simge koylarından biriydi...

Gökova Körfezi’nin tarihi ve doğal dokusunu oluştıuruyordu Kisebükü Koyu.

Bakan Günay’ın gösterdiği duyarlılık yerel yöneticilere umarım ders olur!

Türkiyemizin üç bir yanı denizlerle çevrili.

Ne denizlerimizi, koylarımızı, büklerimizi koruyabildik ne de ırmaklarımızı, göllerimizi.

Göcek koyları bir doğa harikasıdır...

Göcek koylarında kirliliğı önlemek için bir dizi önlem alınıyor.

Yeni düzenlemeye göre, “Kıyı Yönetim Planı”yla bir yat bir hafta süreyle Göcek’te kalacak ve belli bir ücret ödeyecek.

Çok geç kalmış bir uygulama bu!

Çünkü Göcek’e yaz aylarında iki bin tekne giriş çıkış yapıyor. Tüm yaz ayları göz önünde bulundurulursa, ürkütücü bir fotoğraf çıkıyor ortaya.

Yatçılar kafalarına göre takılıyorlar, istedikleri koylara ve büklere gelip demir atıyorlar.

Beş kuruş bile ödemiyorlar!

Gelelim göllerimize, ovalarıma, ırmaklarımıza:

Bafa Gölü’nün durumunu görünce içim sızlıyor... Büyük Menderes ve Küçük Menderes... Gediz, Yeşilırmak, Kızılırmak, Dicle, Fırat.

Harran ovasını iki yıl önce gezmiştim...

Pamuktan başka ürün ekilmedi... Bol su verildi... Bilinçsiz sulama yüzünden toprak aşırı oranda tuzlandı.

Çevre ve tarım felaketiyle karşı karşıyayız.

Amik ovası, Söke, Karacabey de öyle, Gediz ovası da...

Çevre bilinci olmayan ülkelere baktığımızda, demokrasinin ve özgürlüklerin de gelişmediğini görmüyor muyuz?

Yalova’ya girerken, çarpık yapılaşma gösteriyor kendini. Dağ taş yedi-sekiz katlı yapılarla dolu.

On yıl önce kaç insanımız öldü depremde? Kaç konut yıkıldı? Kaç kişi sakat kaldı?

Dağlarımız, ovalarımız... Denizlerimiz, ırmaklarımız, göllerimiz... Bir yandan yağma öte yandan kirlenme...

Bergama’da çevreciler “çokuluslu altın avcıları”na karşı eylem yapmışlar...

Gazetelere baktım tek satır haber yok!

Hikmet ÇETİNKAYA

hikmet.cetinkaya@cumhuriyet.com.tr

Faks numaramız: 0212 343 72 69

Cumhuriyet 19.8.2009